

48 skemmdum, að innihald þeirra hafi getað raskast í vörzlum póststjórnarinnar og því getur
26. apríl. orðið umtalsmál um endurgjaldsskylda póstsjóðsins, skuli þeir ekki aðeins gæta vandlega að, hvernig póstsendingin er útlitandi, og staðhæfa með sjónarvottum, hvað mikið um-
búðir og innsigli eru skóðduð, heldur einnig skora á þann, sem tekur við sendingunni, áður honum er afhent hún gegn kvittun hans, að opna hana og staðhæfa í viðurvist póstaðgreiðanda, hvað hún hefir að geyma.

49 — *Brjef landshöfðingja til bæjarfógetans í Reykjavík um tollheimtu af*
26. apríl. ölföngum og tóbaki. — Út af þóknanlegri fyrirspurn herra bæj-
arfógetans, dagsettri í dag, um ýms atriði, er snerta tollheimtu af ölföngum og
tóbaki, þar sem löginn 11. febr. þ. á. eru þinglesin hjer í Reykjavík, en ekki í Gull-
bringu- og Kjósar-lögsagnarumdæmi, skal yður hjer með þjónustusamlega tjáð það, er
hjer segir:

Þar eð brennivínstollinn ber eptir tilsk. 26. febr. 1872 að greiða af öllum farminum
þar, sem sýna skal lögreglustjóra skipskjölin, þó að ekki eigi að asserma skipið þar, verð-
ur svarið við þeirri spurningu, hvar og eptir hvaða lagareglu tollinn skuli heimta, að því
er mjer virðist komið undir því, hvar skipið er skylt fyrst að sýna skjöl sín, en er
þar á móti ekki bundið við það, þótt það, til þess að komast hjá hærra tollgjaldi, fyrst hafi leitað
á aðra höfn en þá, þar sem það átti fyrst að sýna skilríki fyrir sjer. Af þessu leiðir að
skip, sem flytur vörur einungis til Reykjavíkur, getur ekki komizt hjá að greiða brenni-
vínstollinn eptir lögnum 11. febr. þ. á., eptir að þau hafa öðlazzt gildi í Reykjavík, með
því móti að skjótast inn í Hafnarfjörð eða Keflavík og gjöra grein fyrir sjer á þessum
stöðum til málamynda. Sama máli er að minni hyggju að gegna um þau skip, sem að
sönnu hafa farm bæði til Reykjavíkur og til verzlunarstaða í Gullbringu og Kjósarsýslu,
en hafa ekki íslenzk sjóleiðarbrjef þegar þau koma; því slik skip eru eptir lögum 15. ap-
ríl 1854 skyld að leysa sjóleiðarbrjef í Reykjavík og sýna þar skjöl sín, áður en þeim
verði leyft að gjöra grein fyrir sjer í lögsagnarumdæmi Gullbringusýslu, og hefir tilgang-
urinn með ofannefndri ákvörðun í tilsk. 26. febrúar 1872 að öllum líkindum verið sá, að
tryggja innheimtu tollsins með því að skylda skipið til að greiða hann því lögregluþir-
valdi eða þeim tollheimtuembættismanni hjer á landi, er skipsskjölin ber fyrst að sýna.

Þar eð löginn 11. febrúar þ. á. um innflutningsgjald á tóbaki hafa ekki neina ákvörð-
un í þessa átt um greiðslu á þessum tolli, án tillits til hvort tollskyldum vörum er skipað
upp þar á staðnum eða ekki, er jeg á sama máli og herra bæjarfógetinn um það, að tó-
bakstollinn eigi að heimta á þeim stað, sem tóbakið er flutt til, sbr. einnig augl. 16. fe-
brúar þ. á. nr. 1.

50 — *Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir norður- og austur-umdæminu*
9. maí. um styrk handa námspiltum í Noregi. — Eptir að
hafa meðtekið skýringar herra amtmannsins í þóknanlegu brjefi frá 18. f. m. hefi
jeg af hluta þeim, er norður- og austurumdæminu ber af fje því sem lagt er til jarðabóta
með 10. gr. C. nr. 5 fjárlaganna, veitt Páli Jónassyni frá Þverá í Þingeyjarsýslu, en nú læri-
sveini á búnaðarskólanum að Steini í Noregi, 200 króna styrk til að halda áfram námi sínu
í tjeðum skóla, og Pjetri Pjeturssyni á Sólheimum í Svinavatnshreppi jafnmikinn styrk
til að sigla til Noregs og nema þar jarðyrkjufræði í sama eða öðrum áþekktum skóla. Ávisun
á þessa upphæð, alls 400 kr., fylgir þessu brjefi, og eruð þjer, herra amtmaður, þjónustu-
samlega beðnir að hlutast til um, að hinar veittu upphæðir verði greiddar hlutaðeigöndum,